

СТАЊЕ И СТАТУС МЕДИЈА НА РУСИНСКОМ ЈЕЗИКУ – ПРОБЛЕМ УТИЦАЈА ПОЛИТИКЕ И НЕКВАЛИФИКОВАНОСТ

Сажетак:

У овом истраживању аутор анализира стање у електронским и штампаним медијима на русинском језику у Србији (АП Војводини) – на локалном и покрајинском нивоу. У првом делу констатовано је чињенично стање у медијима на русинском језику, а у другом делу уз помоћ закона и других прописа представљен је постојећи стандард медија у Србији.

У овом истраживању закључак је да су медији на русинском језику у Србији скоро у потпуности зависни од финансијске подршке државе и под утицајем политике. Проблем представљају и неквалификовани кадрови и исполитизовани новинари. Аутор предлаже стварање алтернативних медија који би могли функционисати више независно и сугерише интензивнији наступ са информисањем на интернету, због чињенице да је русинска заједница расејана не само у више држава, већ и на два континента.

Кључне речи: медији, Русини, Србија, Војводина, русински језик, радио, ТВ, штампа, интернет, локални медији, покрајински медији, исполитизованост медија, квалификација.

Ова анализа представља приказ тренутног стања, оптималне ситуације и потребних корака које би требало учинити ради побољшања информисања на русинском језику. У првом поглављу представљено је тренутно стање, док је у другом представљена норма која је би требала бити пожељном за медије на русинском језику, а која је извучена из закона и кодекса. На крају, у закључку дајемо и препоруке како да се то стање побољша.

---

¹ Аутор је новинар, публициста и одговорни уредник недељника “Руске слово” (од октобра 2013).

І СТАЊЕ У МЕДИЈИМА НА РУСИНСКОМ ЈЕЗИКУ

У Војводини, **информисање на русинском језику постоји у 6 општина**, односно градова: Кула, Врбас, Жабал, Шид, Бачка Топола и Нови Сад. Постоји 7 фирми, односно правних лица, и више од 15 јавних гласила² на русинском језику, као и приватних информативних сајтова и сајтова русинских невладиних организација (НВО). Облик власништва свих тих медија углавном је јавни³ а то су: Новинско-издавачка установа «Руске слово» (*Новинско-видавательна установа «Руске слово»*), а у оквиру ње су издања - недељник «Руске слово» (*«Руске слово»*), дневна информативна агенција «Рутхенпрес» (*«Рутенпрес»*) и специјализована издања – за децу «Заградка-Вртић» (*«Заградка»*), омладински часопис МАК, часопис за литературу «Светлост» (*«Шветлоси»*) и годишњак «Русински хришћански календар» (*«Руски хришћански календар»*); Информативно-пропагандни центар «Кула» (двомесечне новине «Кулска комуна» и Радио Кула); Јавно предузеће за информисање «Врбас» (Радио «Врбас» и ТВ «Бачка»), Радио-телевизија Војводине («Програм на русинском језику радија Нови Сад» и «ТВ програм на русинском језику»), као и општинске радио станице – Радио Шид и Радио Бачка Топола. Медији **грађанског сектора**⁴ (невладиних организација) на русинском језику су: «Интернет радио Руски Крстур», штампани гласници организације Матице Русина „Русин“ („Руснак“) и организације Савеза Русина Украјинаца Србије „Глас савеза“ („Глас сојуз“) који излази на русинском, украјинском и српском језику, као и **верски гласник Грkokатоличке цркве** „Звона“ („Дзвони“).

Према начину покривања и дистрибуције, медији на русинском језику деле се на **општинске** (ИПЦ «Кула», ЈПИ «Врбас», општинске радио станице у Шиду и Бачкој Тополи, као и «Интернет радио Руски Крстур») и **регионалне медије**, односно на нивоу Војводине (НИУ «Руске слово» и Радио-телевизија Војводине).

Запошљени

Поред образовних установа, установе за информисање и медији на русинском језику запошљавају највећи број припадника русинске

² Svaki program, servis i posebno izdanje unutar jedne firme, pravnog lica, po Zakonu o javnom informisanju Republike Srbije predstavlja posebno javno glasilo.

³ Nije do kraja definisan oblik vlasništva NIU “Ruske slovo” kojoj je osnivač Nacionalni savet Rusina, odnosno upravljač, a finansijer država (AP Vojvodina).

⁴ U ovom istraživanju nisu obuhvaćeni privatni internet portali

националне заједнице у Србији. Скоро сви медији на русинском језику финансирани су из буџетских државних средстава. Студенти и редакција омладинског часописа на русинском језику МАК током јесени 2011. године спровели су „Истраживање о броју радних места у домену русинске културе“, укључујући и информисање на русинском језику (Зазуляк/Надь/Надь/Варга 2013, 71-91). Часопис МАК је објавио да у свим редакцијама медија на русинском језику у Србији, односно у НИУ «Руске слово», русинским редакцијама Радио-телевизије Војводине и у локалним медијима у местима где живе Русини, **61 су стално и привремено запослени**⁵, од свега око 280 особа који раде у државној сфери у области русинске културе у Србији, односно Војводини. Годишње је у тим редакцијама ангажовано **141 хонорарна сарадника**, међутим тај број варира посебно у НИУ «Руске слово» где је годишње ангажовано и до 128 хонорарних сарадника. Према поменутом истраживању, од 2005. године у сфери информисања на русинском језику запослено је **16 особа**, а до 2015. године у русинским редакцијама право на одлазак у пензију стећи ће **6 особа**. Просечна старост у русинским медијима је око **46 година**. Распон зараде у информисању на русинском језику у Србији креће се – од **20.000 до 41.000 динара (нето)**.

Стручно удруживање

Русински новинари су 2010. године, уз помоћ Националног савета русинске националне заједнице и Завода за културу војвођанских Русина основали стручно удружење грађана – Новинарску асоцијацију Русина (Новинарску асоцијацију Руснацох), скраћено НАР.

НАР се бави углавном прилично успешном обуком новинара и учествовао је у изради стратегије Русина до 2020. године (Варга 2014, 10-11; Национална стратегија Руснацох 2013). Међутим, управо утицај Националног савета Русина на НАР од његовог самог оснивања чини ту организацију незанатском, већ исполитизованом и супротном правилима Кодекса новинара Србије, јер је исти русински Национални савет под огромним утицајем странака и страначких организација, посебно од стране Демократске странке и Лиге социјалдемократата Војводине.

---

⁵ Pomenuto istraživanje izvršeno je i odnosi se na period od 1. jula do 1. oktobra 2011. godine.

СТАЊЕ ПО ФИРМАМА

НИУ «Руске слово» – Нови Сад

Новинско-издавачка установа „Руске слово“, поред истоименог недељника „Руске слово“, издаје књиге и специјализована издања „Заградка-Вртић“, МАК, „Светлост“ и „Русински хришћански календар“, а од маја 2006. године дневна информативна агенција „Рутхенпрес“ објављује вести на русинском језику. То је прва и једина информ-агенција међу националним заједницама Војводине која се финансира из средстава НИУ „Руске слово“, Националног савета Русина и других извора.

Седиште НИУ „Руске слово“ је у Новом Саду, међутим та установа има дописнике и хонорарне сараднике скоро у свим местима и општинама где живе Русини у Војводини. НИУ „Руске слово“ постоји од 1945. године (Латјак 1985), иако се недељник „Руске слово“ сматра својеврсним наследником «Русинских новина» («Руски новини») које су почеле да излазе 1924. године у Новом Саду, у тада новоствореној Краљевини Срба, Хрвата и Словенаца, односно Краљевини Југославији (Латјак 2014, 5). Од 2005. године оснивачка права су са АП Војводине пренета на Национални савет русинске националне мањине, који управља том установом. НИУ «Руске слово» се у потпуности финансира из буџета АП Војводине, односно Републике Србије.

НИУ «Руске слово» има укупно **29 запослених**, од тога 25 стално и 4 привремено. Већина запослених, њих чак 22, има високу стручну спрему, 2 више образовање и 4 срењу школу. Број хонорарних сарадника варира, а 2010. било их је **128**. Просечна старост редакције је око 45 година, а до 2015. године право на пензију оствариће 3 радника. Од 2005. године у «Руске слово» примљено је 11 радника од којих већина без конкурсне процедуре (4 по конкурс и 7 без).

РТВ – Нови Сад

Програм на русинском језику радија Нови Сад

Радио Нови Сад је основан 1949. године, кад је почело емитовање програма на русинском језику (Тот 2011, 4). Русинска редакција дели трећу фреквенцију са другим националним заједницама (мађарска и српска редакција емитују свој програм на посебним фреквенцијама). Због тога националне заједнице имају ограничено време за емитовање – 6,5 сати дневно.

У русинској редакцији радија **запослено је 15 особа**, од тога 12 је у сталном и 3 у радном односу на одређено време. И ту већина запослених, њих 10, има завршен факултет, док по 1 особа ради са вишом, односно средњом школом. Редакција има 7 хонорарних сарадника, од чега су 2 ангажована у редакцији на програму, а 5 као дописници из места где је сконцентрисана русинска заједница. Право на пензију до 2015. године оствариће највише 1 особа. Од 2005. године у русинску редакцију је примљено 3 нова сарадника, али сви су били само на одређено време. У редакцији кажу да сараднике не примају преко конкурса. Ипак, поменути сарадници који су примљени на одређено време, примљени су преко посебног програма Националне службе за запошљавање, РТВ и Владе АП Војводине. Просечна старост редакције је око 45 година.

РТВ – Нови Сад ТВ програм на русинском језику

Радио-телевизија Војводине је основана 1975. року, са седиштем у Новом Саду. Русинска редакција емитује ТВ програм на русинском језику свакодневно на РТВ 2. Русинска редакција има **14 запослених**, од чега 12 за стално и 2 привремено ангажована. Од тога, 12 запослених имају завршен факултет, а 2 средњу школу. Редакција на русинском језику има 2 хонорарна сарадника. Просечна старост запослених је око 47 године. Од 2005. године примљена су 2 нова запослена и то на одређено време, а од 2015. године право на пензију могу да остваре 2 запослена. Сараднике примају преко јавног конкурса, а оглас је објављен и у дневној штампи.

Локални медији – програм на русинском језику

Русини имају свој медијски простор и у локалним медијима у Кули, Врбасу, Шиду и Бачкој Тополи. У оквирима Информативно-пропагандног центра “Кула” емитује се радио програм на русинском језику, а постоје и рубрике, стране, на русинском језику у новинама “Кулска комуна”. У русинској редакцији ИПЦ “Кула” **стално запослен је 1 новинар** и имају 1 хонорарног сарадника.

У Врбасу у Јавном предузећу за информисање “Врбас”, који подразумева радио “Врбас” и ТВ “Бачка”, Русини такође имају свој програм. На радију се свакодневно емитује програм на русинском, док на ТВ два пута месечно. У том предузећу стално запослена је **1 особа**.

У та два информативна предузећа од 2005. године није било запошљавања нових радника, а до 2015. године такође се не очекује да ће

неко остварити право на одлазак у пензију. На локалним радио станицама у Шиду и Бачкој Тополи такође се емитује програм на русинском језику. Међутим, тамо су ангажовани **по 1 хонорарни сарадник**.

Не рачунајући приватне веб-сајтове, у Војводини је регистрован и “Интернет радио Руски Крстур”, који функционише у оквирима једног удружења грађана. У “Интернет радију Руски Крстур” **стално је запослена 1 особа** и ради 2 хонорарна сарадника.

II ОПТИМУМ И СУГЕСТИЈЕ

Кадровска политика

Од досељења, средином ХВИИИ века, па до данас Русини су највише права стекли у Социјалистичкој Федеративној Републици Југославији, међу којима је и право на информисање са великом финансијском подршком. Међутим, након трагичног распада те државе развој медија на русинском језику је успорен или чак и заустављен, а у многим случајевима медији на русинском су професионално деградирани. На пример, НИУ «Руске слово» је 1990. године имала 44 запослених, а 2011. године – 29 (Латјак 2001, 85-86). Од 1988. године у редакцију Програма на русинском језику радија Нови Сад нико није био примљен на неодређено време, а тада је та редакција имала 38 стално запослених, док је 2011. године имала само – 15 (Зазуљак/Надљ/Надљ/Варга 2013, 71-92).

Свакако да број новинара у медијима на русинском језику директно не утиче на квалитет информисања, али свакако да **смањење броја радних места може озбиљно да угрози виталност русинских медија. Односно њихов квалитет, као и будуће постојање.**

Постоје два позитивна примера у стварању нових радних места у информисању на русинском језику, која су недавно створена, а то је одговорни уредник дневне информативне агенције “Рутхенпресс”, која ради у оквирима Новинско-издавачке установе “Руске слово” и независни НВО “Интернет радио Руски Крстур”. Оба медија запошљавају 2 особе. Такође, поменуто истраживање сматра да постоји још неколико редакција у Војводини, које би могле да створе услове за програм на русинском језику, као што је градска телевизија „Новосадска“ у Новом Саду.

Истраживање часописа МАК у вези радних места у медијима на русинском такође указује на то да многе редакције можда нису реално приказале да примају запослене преко јавног конкурса. С обзиром да је просечна старост у медијима на русинском 46 година, требало

би да те организације више запошљавају млађе кадрове са завршеном новинарском стручном спремом или да ангажују више хонорарних сарадника.

Квалитет информисања и нови канали

Не постоје новија истраживања о квалитету информисања на русинском језику, тако да је могуће извући само поједине паушалне закључке на основу емпијских сазнања. Један од основних проблема свих медија на русинском језику је тај да **већина запослених који у њима ради нема новинарску стручну спрему, преквалификацију, или претходно искуство рада у другим медијима на русинском или српском језику. Таква констатација се може извући и у студијама случаја конзумирања информативних садржаја на русинском језику, а посебно се огледа у коришћењу једноставних и једнотипских информативних жанрова, форми и садржаја.**

Такође, недостаје документарни програм на РТВ, радију и телевизији, као и више специјализованог програма за децу и школски програм.

Русинска медијска заједница (НАР) би могла да све садржаје које производе медији на русинском језику у Војводини обједини на један централни веб-портал, како би обезбедили лакши преглед корисницима и могућност одложеног гледања, као и праћење садржаја изван граница Србије.

Закон о националним саветима националних мањина Републике Србије из 2009. године у члану 21. предвиђао је да национални савет „усваја стратегију развоја информисања на језику националне мањине, у складу са стратегијом Републике Србије” (*Закон о националним саветима националних мањина* 2009, 9). Национални савет Русина је 22. децембра 2012. године усвојио општу „Националну стратегију Русина у Србији до 2020. године“ (Национална стратегија Руснацох 2013), која уз стратегију о култури, садржи и стратегију развоја информисања на русинском језику. Процес писања стратегије развоја информисања на русинском језику и јавну расправу, коју је организовао Одбор за информисање националног савета Русина, пратило је низ контроверзи, оставка председника Одбора за информисање, стална промена састава аутора стратегије развоја информисања и до краја додавање више сегмената који се односе на информисање у тој општој Стратегији. Тако да остаје нејасно које сегменте о информисању у Националној стратегији Русина треба да следе редакције на русинском језику и како ће се оцењивати примену поменуте Стратегије.

Деполитизација медија на русинском језику

У члану 71. Закон о националним саветима националних мањина Републике Србије из 2009. године, предвиђао је да изборне листе могу, поред осталих, предлагати и „политичке организације националних мањина“ (Закон о националним саветима националних мањина 2009, 21), што у овој или другој форми подразумева и политичке странке или њихове параорганизације.

И нови Закон о националним саветима националних мањина из 2014. године (Закон о националним саветима националних мањина 2014, 23) још децидније предвиђа да изборне листе могу предлагати „регистроване политичке странке националне мањине“, што такође отвара простор политизације националних савета.

Истовремено, Кодекс новинара Србије из 2008. године, у поглављу 7. пише да „активно заговарање у политичкој, изборној или медијској кампањи (политичке странке/компаније, и слично), не може да се обавља истовремено с новинарским/уредничким послом. Новинари не могу да учествују у политичким кампањама, да носе партијска обележја или да се изјашњавају у корист/у име неког политичког кандидата“ (Кодекс новинара Србије, 27).

То значи да постоји једна ситуација где Закон о националним саветима на одређени начин толерише, па чак и допушта политичким странкама да врше свој утицај на медије чији су национални савети оснивачи. Управо се у русинској националној заједници десило то да су странке, Демократска странка и Лига социјал-демократа Војводине, узели највише гласова и фактички сасвим преузели одлучивање у тој мањинској културној самоуправи. С обзиром да су од 2004. године оснивачка права гласника на језицима националних заједница пренета са АП Војводине на националне савете (Папуга 2004, 3), локална политика и партије добили су огроман утицај и на креирање уређивачке политике у НИУ „Руске слово“. Национални савети у управне одборе мањинских гласила именују већину својих чланова. Тако у НИУ „Руске слово“ Национални савет русинске националне мањине бира 6 од 9 чланова (док 3 члана бира колектив НИУ „Руске слово“) (Статут НИУ „Руске слово“, 3-4)

С друге стране, Кодекс новинара Србије децидно прописује да је новинарима активно учествовање у партијским активностима и кампањама недопустиво, а посебно уредницима. Након избора за Национални савет русинске националне заједнице у јуну 2010. године, преко изборних листа такозваних политичких организација, у то највише тело културне самоуправе Русина ушла су два одговорна

уредника и један шеф дописништва НИУ „Руске слово“, као и новинар коме је због посланичког мандата у Републици Србији од 2008. године „замрзнуто“ радно место у тој установи. Директор НИУ „Руске слово“ и председник Новинарске асоцијације Русина је активиста Демократске странке. Такође, поједини дописници и хонорарни сарадници чланови су странака или су им блиски.

Код других редакција на русинском језику, као што је Радио-телевизија Србије проблем исполитизованости редакције и новинара није толико изражен, јер су то велики хијерархијски системи у којима лидери националних заједница немају директног утицаја.

Не само да партије не би смеле да се мешају у уређивачку политику медија на русинском језику, већ би и избор највиших одговорних и уредничких функција морало да се врши по професионалним критеријумима, а не по страначкој припадности. Такође, морало би се тражити од одговорних уредника и новинара да не буду чланови политичких странака, да буду на професионалној дистанци, а такође да не учествују на листама, нити партијских организација, нити неких других листа за национални савет, како би могли да професионално и у складу са Кодексом новинара Србије врше своју дужност и објективно информишу о делатностима у том највишем телу културне самоуправе Русина. У складу са тим, и занатско новинарско удружење НАР би требало да буде деполитизовано.

III ЗАКЉУЧАК

Медији на русинском језику највише су се развили и доживели своју „ренесансу“ за време СФРЈ. Период распада Југославије, ратних разарања и економске кризе имао је негативни утицај на развој информисања у свим бившим југословенским републикама, па тако и код националних заједница у Војводини. Негативни утицај те кризе значајно је осетило новинарство на русинском језику. Недостатак финансијских средстава отворило је питање радних места, а смањење радних места може да утиче и на квалитет информисања, као и на постојање појединих медија на русинском језику.

Скоро да не постоје приватни медији на русинском језику, уколико се не рачунају лични информативни сајтови. Медији на русинском су углавном, могло би се рећи, нека врста „јавних“ медија пошто се финансирају и у потпуности зависе од средстава од стране Републике Србије (преко АП Војводине). Управо због тога би се о очувању тих медија и броја радних места (којих у медијима на русинском језику према

поменутом истраживању има 61) требало да се брине највише тело културне самоуправе Русина – национални савет.

Медији би и сами требали да брину о очувању информисања на русинском језику, а посебно они у којима русинска заједница има директни утицај, као што је то НИУ „Руске слово“. Национални савет би више требао да води рачуна о кадровској политици запошљавања квалификованих кадрова, искључиво преко јавног и транспарентног конкурса.

Национални савет Русина би требао више да уложи напора да се отвори програм на русинском језику на локалним радио и ТВ станицама где нема, а за то постоји могућност, као што је то Нови Сад, Суботица, Жабал, Сремска Митровица.

Такође, Национални савет Русина, заједно са медијском заједницом (НАР) требао би да прати приватизацију мањинских медија у Војводини, а посебно медија на русинском језику како не би у току несавесне приватизације дошло да гашења информисања. Такође, Национални савет и медијска заједница би требали да посебну пажњу обрате на финализирање процеса успостављања власништва у НИУ „Руске слово“, као би у будућности радници задржали већински или контролни пакет управљања над том фирмом.

Један од највећих проблема медија на русинском језику у Војводини јесте исполитизованост. Политичке партије и партијске организације на разне начине, а посебно преко исполитизованог националног савета су у позицији да утичу на уређивачку политику НИУ „Руске слово“. Посебан је проблем и велики број политички ангажованих новинара, уредника и руководиоца НИУ „Руске слово“. Исполитизована је и еснафска Новинарска асоцијација Русина. Мало мањи је проблем са осталим медијима на русинском, посебно у Радио-телевизији Војводине, где су радио и телевизија због своје организационе структуре мање склони директном утицају политичких партија и националних савета. Међутим, имајући у виду да од 61 запослених у новинарству на русинском језику, „Руске слово“ и РТВ запошљавају 58 особа, можемо закључити да се под разним утицајем странака и партијских организација налази скоро половина русинских новинара.

Медији на русинском језику би требали више да воде рачуна о коришћењу савремених новинарских метода - садржаја, жанрова, као и канала (интернет, друштвене мреже и портабилна комуникациона средства). Интензивнији наступ информисања на русинском на интернету је изузетно важан, због чињенице да је русинска заједница

расејана не само у више држава, већ и на два континента – у Југоисточној Европи и Северној Америци.

Такође не постоји медијски архив или документарни центар на русинском језику у Србији и Војводини, који би новинарска заједница требала организовати.

НАР, шира неформална заједница русинских новинара и Одбор за информисање Националног савета Русина требало би да донесу јасну Стратегију развоја информисања на русинском језику, да би редакције медија на русинском језику могле да је примене и да се јасно може оцењивати њена примена до 2020. године.

Новинарска асоцијација Русина требала би да води рачуна о спровођењу новинарских стандарда, а посебно Кодекса новинара Србије. Такође, НАР би требала да продужи са разним семинарима и ворк-шоповима с циљем обуке русинских новинара који немају новинарску квалификацију или професионалног искуства. Везаност медија на русинском језику за државу и њена средства такође би могла да диверсификује НАР, организовањем независне продукције за јавне сервисе и конкурисањем за разне независне медијске пројекте.

ЛИТЕРАТУРА:

Кодекс новинара Србије. 2008, Београд: Фондација Конрад Аденауер, 27.

Статут НИУ „Руске слово“. 2005. Управни одбор Новинско издавачке установе “Руске слово”, на седници одржаној 11.02.2005.

Закон о националним саветима националних мањина. 2009. Београд: Службени гласник републике Србије бр. 72/2009.

Закон о националним саветима националних мањина. 2014. Београд: Службени гласник републике Србије бр. 72/2009 и бр. 20/2014, одлука УС 55/2014.

Варга, Борис. 2014. „Интернет не загрози друковане ‘Руске слово’”, *Руске слово*, 13. јуни, б. 10-11.

Зазуљак, Мая, Надь, Сенка, Надь, Цецилија. 2013. „Робота у домену рускеј култури: стан на 2011. рок”, у: *Зборник роботох зоз першей студентскеј науковей конференцијі „Улога младих у розвою рускеј заедніци у Войводини”*, Нови Сад: НВУ „Руске слово”, б. 71-92

Латјак, Дюра. 2001. „Три розвойни периоди ‘Руского слова’”, *Руски календар 2002*, Нови Сад, децембер, б. 82-87.

Латјак, Дюра. 2014. „Нашо новини – наша твар!”, *Руске слово*, 13. јуни, б. 4-5.

Национална стратегија Руснацох. 2013. Нови Сад-Руски Крстур: НВУ „Руске слово”-Национални совет рускеј националнеј меншини.

Папуга, Олена. 2004. „Од 1. јулия снователь нам национални совет”, *Руске слово*, 2. јулий, б. 3.

Тот, Мария. 2011. *Руска редакција Радио Новог Саду: 3 нагоди 60 рочњици Радио Новог Саду*, Руска редакција РНС (радна верзија).

MEDIA IN RUTHENIAN LANGUAGE IN SERBIA – EXTERNAL POLITICAL INFLUENCE AND PROFESSIONAL ISSUES

Summary:

In this study, the author analyzes the situation in the electronic and printed media in Ruthenian in Serbia (Vojvodina) - at the local and provincial level. In the first part of research stated the factual situation in the media in Ruthenian, and the second part laws and regulations frame of the current standard of the media in Serbia.

Author concluded that the media in Ruthenian in Serbia is almost entirely dependent on the financial support of the state and under the influence of politics. A further problem is unqualified staff and politicized journalists. The author proposes the creation of alternative media that could operate more independently and suggests intense performance on the internet, due to the fact that the Ruthenian communities scattered on two continents Europe and North America.

***Key Words:* media, Ruthenians (Rusyns), Serbia, Vojvodina, radio, TV, press, Internet, local media, provincial media, political influence, media qualifications.**